

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 8378 van 5 maart 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 31 december 2007 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 december 2007 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker diende op 13 juli 2007 een asielverzoek in.

1.2. Op 4 december 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die dezelfde dag ter kennis werd gebracht aan verzoeker, is gemotiveerd als volgt:

"(...)

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan (2) de Duitse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 10.1 van de Europese Verordening (EG) 343/2003.

Betrokkene heeft de buitengrenzen van de lidstaten overschreden via Duitsland zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste documenten, en de Duitse overheid heeft op datum van 25/10/2007 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemde persoon.

Bovendien heeft betrokkene geen specifieke elementen aangehaald waarom zijn asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden. Betrokkene verklaart naar België gekomen te zijn op aanraden van een Tsjetsjeen die hem ervan op de hoogte had gebracht dat in de buurt van het centrum waar betrokkene in Duitsland verbleef, leden van de familie die bloedwraak over betrokkene hebben uitgeroepen wonen.

Vermits betrokkene de lidstaten via Duitsland binnenkwam en er geen bewijzen zijn dat betrokkene sindsdien de lidstaten voor ten minste 3 maanden verlaten heeft, blijft de verantwoordelijkheid van Duitsland intact.

Betrokkene verklaart, behalve zijn neef (T.I.), geen familie in België of elders in de lidstaten te hebben. (T.I.) is ook het voorwerp van een overnameakkoord met Duitsland.

Bovendien zijn er geen concrete aanwijzingen dat de gezondheidstoestand betrokkene zou verhinderen te reizen.

Er is derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag te behandelen op grond van art. 32 of art 15 van bovengenoemde verordening.

Bijgevolg zal bovengenoemde worden overgedragen aan de bevoegde Duitse autoriteiten. (2)

(...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging.

De Raad stelt vast dat verzoeker woonplaatskeuze heeft gedaan bij zijn raadsman en dat overeenkomstig artikel 3, § 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de proces-stukken, alsook de betekeningen, kennisgevingen en oproepingen door de Raad dienen te worden verzonden bij ter post aangetekende brief met ontvangstmelding of per bode tegen ontvangstbewijs. Er kan bijgevolg niet worden ingegaan of de vraag van verzoeker om per gewoon schrijven op de hoogte gehouden te worden van het verdere verloop van de procedure.

3. Onderzoek van het beroep.

Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Verweerder werpt op dat de vordering tot nietigverklaring en schorsing van de tenuitvoer-legging van de bestreden maatregel onontvankelijk is bij gebrek aan belang.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat hij het land moet verlaten en hij daarom een persoonlijk, rechtstreeks en actueel belang heeft bij de schorsing en nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Ter terechtzitting deelt de raadsman van verzoeker evenwel mee dat verzoeker, op 4 januari 2008, een verklaring ondertekend heeft waarin hij stelt naar Duitsland te willen terugkeren en dat hij op 11 januari 2008 werd overgedragen aan de Duitse autoriteiten. Deze mededeling vindt steun in de stukken van het administratief dossier.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat verzoeker, gezien zijn uitdrukkelijke wilsuiking en de effectieve uitvoering van de bestreden maatregel, geen belang meer heeft bij de ingestelde vordering en dat gelet op artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen het ingestelde beroep onontvankelijk is bij gebrek aan belang.

Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend en acht door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

G. DE BOECK.